

נעורים, מכת ברק באורך חמש שנים מתוך המחזור "שכנים"

Sudervės gatvė, Vilnius

הצפיפות תמיד היתה אחותנו. אצלנו תמיד
מסתירים בכל בקר את המצעים בארגז,
כי ישנים בסלון. השם קם את דמה
של הספה שנפתחת כל ערב, של שטיח הקיר
שאיינו נכדו של שום גובלן-אבירים מקלוני.
כשהבית צפוף, אפשר ללמד להבין ארמית
של שיחות ההורים, ואת שפת הברווז
של הדירה השכנה. "גע-גע-גע, היא עצמה
אשמה." מי שמע, מי ראה, מי מכיר
את פרוץ הצפיפות, לעגני, גמלוני?

היא ספרה בגחוף שמריוס מהקומה השביעית
עשה תאוונה ואשתו נהררה, גע-גע-גע.
הוא נשאר בדירה עם הוריה, כי לא היה בית אחר,
ודמינתי כיצד חותנתו שופתת בכל בקר קומקום
ומוזגת לו תה, ומגישה לו בערב קציצות.
ענויי הצפיפות. מי שמע, מי ראה. את ראית?
לא ראיתי. הצפיפות, מנצחת, שפלה, לעגה
לארבעים ושמונה מטר רבוע של אבדן מחרחר,
לגעגוע נצחי. ואחרי שנקום,
נשמע איך הומות היונים בשפת קרקוש הכוסות.

Molėtiškių gatvė, Nemenčinė

פֶּאן ופֶּאני מְרִצִינְקֵבִיץ' גְרו עֶשְׂרִים שָׁנָה
מול הבית של יוזס ויהודית.
שְׁכָנוֹת טוֹבָה עֲשׂוּיָה מְבַקְרֵטוֹבִים ומְמִזְגָּאֵוִירִים
שְׁעָפִים מֵעַל שְׁתֵי גְדֵרוֹת הָרֶשֶׁת, מֵעַל
הָרְחוֹב הַצָּר, כְּמוֹ פְּרָפְרִים,
לְבִנוּי הַכְּרוֹב הָעֵדִינִים כְּכַתְנֵת יְלָדוֹת.
פֶּאני מְרִצִינְקֵבִיץ' גְּדֵלָה פֶּטוֹנִיּוֹת.
פְּרָפְרִיּוֹת, לְבָנוֹת, שְׁנָרָאוּ חֲגִיגוֹת כְּמוֹ עוֹגוֹת קְנוּיֹת
רַק מִפְּנֵי שְׁלָנוּ לֹא הָיָה. לָנוּ הָיוּ פְּרָחִים אַחֲרִים.
דְּלִיּוֹת, אֲדָמוֹנִיּוֹת, צְבֻעוֹנִים. הָיוּ לָהֶם שְׁלוֹשׁ פְּנֹרוֹת,
צְבוּעוֹת מִבְּחוּץ בְּאוֹתוֹ צָהָב הַמְּשַׁעַר בְּפָנִים.

עִם יָאָרְק, נִכְדָּם שֶׁל פֶּאן ופֶּאני מְרִצִינְקֵבִיץ',
הָיָה אֶפְשָׁר לְשַׁחֵק כְּשֶׁלֹּא הָיָה עִם מִי.
מִצָּאֵתִי בֵּין הַפֶּטוֹנִיּוֹת בְּקִבּוּק יְפֵה מְזֻכְכֵּית כְּחֵלָה,
בְּצוּרָה שֶׁל דְּבִי, חֲמוּד כְּאֵלוֹ לֹא הָיָה חִפֵּץ וְרוּק,
כָּל כֵּן חֲמוּד שֶׁהִטְלֵתִי אוֹתוֹ בְּרֹאשׁ שֶׁל יָאָרְק.
בְּאֵמֶת שֶׁלֹּא הִתְפֹּנְנֵתִי לְשׁוֹם דָּבָר.

יָאָרְק דִּמָּם. פֶּאני מְרִצִינְקֵבִיץ' צְעָקָה עָלַי, "לְכִי, לְכִי,
פְּרֻצוּף יְהוּדֵי רְקוֹב, שֶׁלֹּא אֶרְאֶה אוֹתְךָ שׁוֹב!"
אֵמָּא שֶׁל יָאָרְק מִצָּאָה שְׁזֹאֵת רַק שְׂרִיטָה,
שְׁמָה קִצֵּת יוֹד וְסִלְחָה לִי. כָּלֵם סִלְחוּ לִי,
רַק פֶּאני מְרִצִינְקֵבִיץ' עוֹד עֶשֶׂר שָׁנִים
בְּמִקוֹם לְבִנוּי הַכְּרוֹב שֶׁל הַגְּשָׁמִירֵדִמְחָרִים
הַעִיפָה מֵעַל הַגְּדֵרוֹת עֲכָבְרִים מֵתִים
שֶׁל יְהוּדֵימֵתִת־פֶּגְרוֹ וַיִּנְשׁוּפִי שְׁתִּיקוֹת.
רַק כְּשֶׁפֶּאן מְרִצִינְקֵבִיץ' עֹזֵב אֶת עוֹלָמְנוּ,
הִתְעוֹפֵף מֵעַל הַפֶּטוֹנִיּוֹת כְּמוֹ סוֹנִיּוֹת זְקֵנָה
וְנִמּוּג בְּאוֹיר הַסְּפּוּג בְּדִבְשׁ הַצֶּפּוֹן,
רַק אִזְ חֲזָרָה פֶּאני מְרִצִינְקֵבִיץ' לְדַבֵּר עִם יְהוּדִית,
אֵמָרָה שְׁשׁוֹב מֵעֵנָן, וְיְהוּדִית סִלְחָה לָּהּ.
אֲבֵל אֲנִי כָּבֵר הֵייתִי רְחוּקָה רְחוּקָה.

קיבוץ עין כרמל, ד.ב. חוף הכרמל

קירות דקים, ושרה ערה מחמש.
אין לה לאן למהר, אין לה שם משתמש
בשום דבר. היא מדברת לאמה הזקנה.
האם שותקת. אני מתעוררת: הקירות כמו פרוסות גבינה.
"אמא, מלא נמלים יש על השלחן, תראי.
על השלחן מלא נמלים, מלא נמלים, תראי.
תראי, יש מלא נמלים, אמא, על השלחן."
אבל כל הנמלים בעולם לא תקחנה את שרה מכאן.
לשרה קושה ללכת. לשרה קושה לחשב.
אמא שלה שותקת. גם היא שותקת לרב.
אחרי שיש וחצי כבר לא תגיד שום דבר.
מלא, מלא נמלים, שקטות וחסרות עבר.

רח' ויתקין, חיפה

שלוש סכות גדולות קבעו למקומה
את תסרקתה של הגברת מינסטר.
שפתים שאף פעם לא בקשו לגימה
שמרו על כספה של הגברת מינסטר.

הן נפרדו כדי להעלות את שכר הדירה
או לנזף בדיירת הצעירה.
אבל היא לא היתה איזו שוחרת רע,
היא פשוט היתה גברת מינסטר.

היא עדין נהגה, בעלה כבר לא,
שערו היה סתור, ונראה שגילו
נמצא בצד השני של הספירה.
ובכל זאת, כשהתלוננתי על תקלה,
גברת מינסטר הסיעה את בעלה
לתקן בעצמו את הבאג בדירה.
פחדתי שיפל מהסלם על פניו,

אָבֵל הִיא חֶסֶד עַל חֲשֵׁמְלַי וְשֶׁרְבֵרֵב.
הִיא הִיְתָה חֶסֶד גְּבֵרֵת מִיְנִסְטֵר.

כְּשֶׁעֲזַבְתִּי, הַשְּׁפֵתִים הִדְקוּת הָעֵלוּ
אֶת הַמְּחִיר לְדִירַת הַבָּאָה שֶׁל הַגְּבֵרֵת מִיְנִסְטֵר.
הִיא צָבְעָה אֶת הַקִּירוֹת בְּ-International Klein Blue
מִסְפָּר שְׁשִׁים, כְּדֵי לְעַצְבֵּן אֶת הַגְּבֵרֵת מִיְנִסְטֵר.

אָבֵל אֶת זֶה גְּלִיתִי רַק בְּהַמְשָׁךְ,
כִּי בְזִמְנֵן אִמַּת רַק חֲשַׁבְתִּי אֵיךְ
עֲזוּבִים בְּמוֹעֵד, וְעַל אֵיךְ שֶׁהִתְהַפְּכוּ הַקְּרִבִּים
כְּשֶׁנִּסִּיתִי לְנַחֵשׁ אֶת הַכָּאֵב שֶׁיִּסֵּר
אֶת גְּבֵרֵת מִיְנִסְטֵר, וְאֶת הַחִיוּךְ הַפְּתִינִי הַחֹסֵר
שֶׁשְׁכַּחָה בְּרִפּוּבְלִיקַת וַיִּימָר.

ר'ח' אנטוקולסקי, תל אביב

חֲזַרְתִּי הַבֵּיתָה, מְצֵאתִי פֶתֶק קָצֵר:
"שְׁלַחוּ לְךָ פְּרָחִים, הַשְּׂאִירוּ בְּדִירָה מִסְפָּר

שֶׁשׁ." בְּדִירָה מִסְפָּר שֶׁשׁ גְּרָה גְּבֵרֵת רוֹזֶנְטַל,
בֵּת שְׂמוּנִים, אָבֵל עֲדִין נִהְגָה בְּאוֹטוֹ.
גְּבֵרֵת רוֹזֶנְטַל הֶעֱמִידָה אֶת זְרֵי בְּאֶגְרֵטַל
בְּדַמוֹת אִשָּׁה אֶרְפֶּת-עֵינַיִם, כְּמוֹ גְבוּרָה שֶׁל ג'וֹטוֹ,

וּבְכָל מְקוֹם הָיוּ מְגֻזְזִינִים שֶׁל אֲמָנוּת וּפְסָלֵי חֶמֶר,
וּסְפָרִים עִם פּוֹנְטִים שֶׁל עֵבְרִית יִשְׁנָה –
אֶרְכֵאוֹלוֹגִיָה שֶׁל הַדְּפוּס, עוֹלָם שֶׁנִּשְׁמַר
בְּעֵינֵיהֶם שֶׁל אֲנָשֵׁי הַסְּפָר שֶׁבָּאוּ לְכָאן בְּשָׁנָה

הַנְּכֻנָה. זֶה נִרְאָה כְּאִלוֹ הַחֲפָצִים עוֹרְכִים מִסְבָּה
וְהַזְמִינוּ אֶת בְּעֵלֵת הַבֵּית כְּאוֹרְחַת כְּבוֹד.
שְׂאֵלְתִי: "אוֹלֵי אֶת רוּצָה אֶת הַזֵּר?" וְהַגְּבֵרֵת קָבְעָה:
"זֶה נִשְׁלַח אֵלֶיךָ, יְלֵדָה, תַּהֲנִי מְאוֹד."

וּכְשֶׁגִּבְרַת רוֹזְנֵטל מָתָה, כְּתָבוּ בְּעֵתוֹן
שֶׁעֲצָבָה אֵיזָה אֶלְף סְמָלִים לְתַפְאֶרֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל,
שֶׁתְּמִיד יוֹדְעֵת הֵיכֵן לְצַקֵּת בְּטוֹן,
וְעוֹנָה בְּפוֹנְטִים עוֹרִים לְמִי שֶׁשׁוֹאֵל.

רח' עליית הנוער, תל אביב

יְלֵדָה וְיָלֵד
רְצָחוֹ אֶת אַחֻתָּה הַתְּאוֹמָה בְּבֵית הַסָּמוּךְ.
טְרַגְדִּית נְעוּרִים
שֶׁמְקוֹמָה בְּאֵגְדוֹת הַיְשָׁנוֹת,
כְּשִׁירִיבוֹת בֵּין אַחֻוֹת
עוֹד נְחֻשָׁה לְתוֹפְעֵת אִמָּת.
מְדוּעַ כָּאֵן, עֵכָשׁוּ?
כִּי הָעֵבֶר הַמְדַמֵּם רוֹצֵה לְהִתְגוֹנֵן
מִפְּנֵי עֵתִיד, מִפְּנֵי הָאֵהָבָה,
מִפְּנֵי אָנָּה וְאֵלֶּזָּה, לְבִסּוֹף.
הוּ, נְעוּרִים, מַכֵּת בְּרֶק
בְּאֶרֶץ שֶׁל חֲמֵשׁ שָׁנִים!
שִׁירִי, עֲצָרִי!
הִיא לֹא עֲצָרָה.